

evne til at stille præcise diagnoser, fordi jeg synes, det stritter noget i alle retninger.

Men jeg vil så godt udvise lidt omsorg over for statsministeren, for det tror jeg også at statsministeren kan have behov for. Nu siger statsministeren, at alt det der med, at der bliver skåret ned, ikke passer. Tror statsministeren så ikke, at folk synes, det virker lidt sært, når alle erfaringer fra hver eneste danske kommune i øjeblikket er, at man lige præcis sidder og diskuterer nedskæringer, nedskæringer på ældreområdet, nedskæringer på børneområdet, nedskæringer på skoleområdet?

Er det klogt – og nu er det virkelig omsorgsfuldt ment – af statsministeren at tegne et billede, som ikke en eneste ude i det virkelige landskab kan genkende?

Alle, der har øjne, alle, der har ører, alle, der kan se, alle, der kan høre, ved, at det er en nedskæringsdagsorden, der præger det her efterår. Så vil mit omsorgsfulde gen sige til statsministeren: Var det ikke klogere at indrømme det?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det vil absolut ligge mig fjernt at prøve at skabe falske bevidstheder om noget som helst. Jeg fremhæver blot nogle facts, hvor faktum altså er, at i denne regerings tid er det offentlige forbrug faktisk vokset med 21 mia. kr., og man kan ikke komme og sige, at en vækst på 21 mia. er en nedskæring, det er en vækst.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at statsministeren er fuldstændig enig med sin beskæftigelsesminister i, at det offentlige forbrug næsten ikke skal have lov til at vokse, mens det private forbrug bare skal buldre derudad, så der bliver en større og større forskel. Jeg kunne også forstå, at statsministeren var meget enig i det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti har fremsat i dag, om, at der skal bruges flere penge i puljer til ældre.

Kl. 21.05

Derfor skal jeg bare høre statsministeren, om det, vi så kan regne med at statsministeren og regeringen kommer med af udspil til kommunerne, er, at man næsten ikke får lov til at bruge mere på nogen områder; at man skal fortsætte med de nedskæringer, som alle kommunerne sidder og laver lige nu, og så kommer der nogle særlige puljer, som man måske tager penge til

fra børneområdet for at kunne give det til nogle puljer på ældreområdet, og så skal man bruge nogle konsulentfirmaer, der skal have dyre honorarer for at lave ansøgningerne fra kommunerne, så de kan få del i puljerne. Er det det, vi kan forvente ved de kommende kommuneforhandlinger?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Betyder det, at statsministeren ikke vil tage pengene andre steder fra? Statsministerens partifælle, Erik Fabrin, har foreslået, at de skulle tages fra børnene for at gives til de ældre. Betyder det, at man rent faktisk vil give flere penge til kommunerne? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Når statsministeren siger nej, er det så også et nej til puljer? Betyder det, at kommunerne får pengene og kan bruge dem og kan give frihed til deres medarbejdere og til deres borgere? Eller betyder det, at det bliver bestemte puljer, hvor man skal betale konsulentfirmaer dyre honorarer for at søge om andel i de her puljer, og hvor det så er til på forhånd fastlagte projekter, der styres af regeringen og Dansk Folkeparti og ikke giver frihed til de ansatte og medarbejderne til at fastlægge, hvordan de ønsker at man skal udføre den bedst mulige ældrepleje?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, regeringen har ingen hensigt om generelt at lave disse puljer. Jeg har nævnt, at der kan være enkelte områder, og ældreområdet var et eksempel, hvor vi følte det nødvendigt at aftale en pulje med kommunerne sidste gang, fordi vi ville have sikkerhed for, at pengene gik til bedre hjemmehjælp, som det var lovet. Men det er ikke et generelt ønske, vi har.

Så kan jeg sige til fru Line Barfod, at jeg ikke vil foregribe udfaldet af kommuneforhandlingerne, men hvis vi ser historisk på det, er det faktisk sådan, at praktisk taget hele den stigning, der har været i det offentlige forbrug, er gået til kommunerne. Og det er altså de der 21 mia. kr., hvoraf praktisk taget det hele er gået til kommunerne og amterne.